

मराठी दैनिक मराठी एकीकरण

बातमीपत्र

मराठी मायबोलीचा अभिमान जोपासणारे एकमेव पत्र

○संपादक : डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक

○उप संपादिका : .सौ. प्रीती दिपक नाईक ○कार्यकारी संपादक : श्री. विनोद दशरथ मेंडे

● वर्ष-०५ ● अंक-२५९ ● मुंबई, मंगळवार, १४ एप्रिल २०२६ ● पृष्ठ-८ ● मूल्य-५ रु.

MARATHI EKIKARAN BATMIPATRA

आंबेडकरांच्या जयंतीनिमित्त बीएमसी सज्ज अनुयायांसाठी विविध प्रकारच्या नागरी सेवा-सुविधा

■ बातमी / लेख, प्रीती दिपक नाईक
भारतीय राज्यघटनेचे शिल्पकार, भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या 135 व्या जयंतीनिमित्त बृहन्मुंबई महानगरपालिकेकडून जय्यत तयारी करण्यात आली आहे. महानगरपालिकेच्या वतीने दादर येथील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चैत्यभूमी स्मारक, 'राजगृह' निवासस्थान आणि संबंधित परिसरांमध्ये विविध प्रकारच्या नागरी सेवा-सुविधांची व्यवस्था करण्यात आली आहे. दरम्यान, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चैत्यभूमी स्मारक येथे माननीय राज्यपाल जिष्णू देव वर्मा, मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस, उपमुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे, उपमुख्यमंत्री सुनेत्रा अजित पवार, महापौर रितू तावडे, उपमहापौर संजय भाडी अन्वय मान्यवर हे मंगळवारी (14 एप्रिल) सकाळी

9.30 वाजता पुष्प अर्पण करून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांना अभिवादन करतील.
मुंबई महापालिका
भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या जयंतीनिमित्त दादरस्थित चैत्यभूमी येथील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या स्मारकास अभिवादन करण्यासाठी दरवर्षी अनुयायी येतात. त्यामुळे या अनुयायींसाठी विविध प्रकारच्या नागरी सोयी-

डॉ. आंबेडकर यांच्या जीवनचरित्रावर आधारित छायाचित्र प्रदर्शनाचेही आयोजन
14 एप्रिल रोजी चैत्यभूमी येथे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या जीवनचरित्रावर आधारित छायाचित्र प्रदर्शनाचे आयोजन बृहन्मुंबई महानगरपालिकेच्या जनसंपर्क विभागाद्वारे करण्यात आले आहे. या प्रदर्शन दालनात भारतवर्ष डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या प्रेरणादायी जीवन प्रवासातील दुर्मिळ छायाचित्रे असाणार आहेत. त्याचबरोबर या प्रदर्शन दालनात, संविधानकार डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या प्रेरक जीवनचरित्रावर आधारित कॉफी टेबल बुक देखील विक्रीसाठी उपलब्ध असाणार आहे.

आली आहे. चैत्यभूमी येथील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे स्मारक तसेच परिसरामध्ये नियंत्रण कक्ष, पिण्याच्या पाण्याची व्यवस्था, स्वच्छतागृहे, शौचालये आदी सोयी-सुविधा उपलब्ध करून देण्यात आल्या आहेत. त्यासोबतच सीसीटीव्ही, चैत्यभूमीजवळ समुद्रात जीवरक्षक बोटी, अग्निशमन दलाचे पथक तैनात करण्यासह

अग्निशमन सुविधा सुसज्ज ठेवण्यात आल्या आहेत. दरवर्षीप्रमाणे यंदाही सार्वजनिक आरोग्य विभागासमोर नागरिकांना वैद्यकीय सुविधा पुरविण्यात येणार आहेत. त्याकरिता बृहन्मुंबई महानगरपालिकेतील डॉक्टर व वैद्यकीय कर्मचारी पुरेशा संख्येने नेमण्यात आलेले आहेत. अणीबाणीच्या प्रसंगी तात्काळ मदतीसाठी रुग्णवाहिकाही तैनात करण्यात आली आहे.
जयंती कार्यक्रमाचे समाजमाध्यमांद्वारे थेट प्रक्षेपण
दरवर्षीप्रमाणे यंदाही चैत्यभूमी येथील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जयंती कार्यक्रमाचे बृहन्मुंबई महानगरपालिकेच्या युट्यूब या समाज माध्यम खात्यावरून थेट प्रक्षेपण केले जाईल. तसेच, फेसबुक, एक्स (पूर्वीचे ट्विटर) या माध्यमांवरून देखील सहक्षेपण करण्यात येईल.

राज्य मंत्रिमंडळाच्या बैठकीत धडाकेबाज 7 निर्णय!
राज्य मंत्रिमंडळाची आज महत्त्वाची बैठक पार पडली. या बैठकीच्या अध्यक्षस्थानी मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस होते. या बैठकीत एकूण सात महत्त्वाचे निर्णय घेण्यात आले आहेत. या निर्णयांनुसार आता शासन सेवेतील पदभरती प्रक्रियेत सुधारणा केली जाणार आहे. सोबतच मुंबईत रईस रिकल टेक विद्यापीठ स्थापन करण्याचाही निर्णय घेण्यात आला आहे.
▶ सामान्य प्रशासन विभाग : शासन सेवेतील पदांच्या भरती प्रक्रियेत सुधारणा करणार. विकसित महाराष्ट्र २०४७ च्या व्हिजन डॉक्युमेंटला अनुसरून कृती आराखडा. एमपीएससीच्या माध्यमातून घेणाऱ्या विविध सेवांतर्गत संवर्गांची संख्या ५३ वरून १५३. संयुक्त परीक्षा योजनेमध्ये नव्याने काही सेवांचा समावेश होणार. भरती प्रक्रीया सुलभ होणार. युपीएससीच्या धर्तीवर महाजॉब्स पोर्टलद्वारे निपुण सेतू उपक्रम राबविणार.
▶ नगरविकास विभाग : कुळगाव-बदलापूर मधील मंजूर विकास आराखड्यातील स्टडीयमच्या आरक्षणत बदल करून वीज उपकेंद्राकरिता जमीन देणार. चार एकर जमीन टाटा पॉवर कंपनीस हस्तांतरित करण्याचा निर्णय.
▶ कौशल्य, रोजगार, उद्योजकता व नाविन्यता विभाग : मुंबईत आयईएस रिकल टेक विद्यापीठ होणार. विद्यापीठ स्थापनेस मंजुरी. कायम स्वयंअर्थसाहाय्यत खाजगी कौशल्य विद्यापीठाच्या स्थापनेमुळे कुशल मनुष्यबळ विकासाला चालना मिळणार
▶ पशुसंवर्धन, दुग्धव्यवसाय विकास व मत्स्यव्यवसाय विभाग : नाबाईच्या ग्रामीण पायाभूत विकास निधी अंतर्गत सागरी जिल्ह्यांमध्ये मच्छिमारांसाठी मुलभूत सोयी सुविधा उपलब्ध करून देणार. त्यासाठी ६१ कोटी २४ लाख रुपयांच्या अंदाजपत्रकास मंजुरी.
▶ वैद्यकीय शिक्षण व औषधी द्रव्ये विभाग : राज्यातील वैद्यकीय शिक्षण प्रणाली, नर्सिंग सेवा आणि आरोग्य सेवा वितरण यंत्रणा अधिक सक्षम होणार. सशक्तीकरण प्रकल्प राबविण्यासाठी जपान इंटरनॅशनल को-ऑपरेशन एजन्सीकडून ३ हजार ७०८ कोटीची वित्तीय सहाय्य उपलब्ध होणार.
▶ नियोजन विभाग : ग्रीत आयोगाच्या आकाशित जिल्हा कार्यक्रमात हिगोली, जालना, पालघर, बीड, धुळे व परभणी या आणखी सहा जिल्ह्यांचा समावेश. त्यामुळे सध्याच्या २७ आकाशित तालुक्यांसह नवीन १५० अशा एकूण १७७ तालुक्यांमध्ये संतुलित, सर्वांगीण व गतिमान विकासाच्या योजना राबविणार.
▶ वैद्यकीय शिक्षण व औषधी द्रव्ये विभाग : वैद्यकीय व्यावसायिकांचे नियमन करणाऱ्या महाराष्ट्र वैद्यकीय परिषदेची निगडीत अधिनियमात सुधारणा करणार. उच्चस्तरीय समितीच्या शिफारशीनुसार प्रशासन व संस्थात्मक रचनेत बदल होणार. परिषदेमधील सदस्यांची नियुक्ती निवडणुकीच्या ऐवजी शासनाकडून नामनिर्देशन पद्धतीने होणार.

माय भारत बजेट क्वेस्ट 2026 : मुंबई विभागाचा भव्य समारोप यशस्वीरित्या संपन्न

■ भाईदर। प्रतिनिधी,
माय भारत प्लॅटफॉर्मच्या माध्यमातून युवा कार्यक्रम व क्रीडा मंत्रालयातर्फे आयोजित माय भारत बजेट क्वेस्ट 2026 (मुंबई विभाग) चा भव्य समारोप डॉ. डी. वाय. पाटील विद्यापीठ येथे यशस्वीरित्या पार पडला. 12 ते 13 एप्रिल 2026 या दोन दिवसांच्या कालावधीत आयोजित या कार्यक्रमात महाराष्ट्र, गोवा आणि पुडुचेरी येथील युवक-युवतींनी सहभाग घेतला. या कार्यक्रमातून सहभागी शासन आणि युवकांच्या धोरणात्मक संवादाची सशक्त भावना प्रकर्षाने दिसून आली.

कार्यक्रमाची सुरुवात अत्यंत भावपूर्ण वातावरणात झाली. महान गाथिका आशा भोसले यांच्या आकरिमक निधनाबद्दल उपस्थितांनी श्रद्धांजली अर्पण केली तसेच त्यांच्या भारतीय संगीत आणि संस्कृतीतील अमूल्य योगदानाबद्दल आदर व्यक्त करत दोन मिनिटे मौन पाळण्यात आले.
यानंतर स्वामी विवेकानंद यांच्या प्रतिमेस पुष्पहार अर्पण करून युवकांना राष्ट्रनिर्मितीसाठी प्रेरणा देण्यात आली. त्यानंतर अमित पुंडे, राज्य संचालक, माय भारत महाराष्ट्र व गोवा यांनी माय भारत संदर्भात मार्गदर्शन पत्र पठित केले.

कार्यक्रमातील एक प्रमुख आकर्षण म्हणजे केंद्रीय अर्थसंकल्प 2026 मधील 'विकसित कृषी' आणि 'मानवी भांडवल विकास' या महत्त्वपूर्ण विषयांवर आयोजित तज्ञ पॅनेल चर्चा होय. या चर्चेत सचिन जाधव, अक्षय खोरगडे, गौरव गुप्ता, अमित गुप्ता, राजलक्ष्मी पाटील आणि विनय कुमार अवारे यांनी सहभाग घेतला. या सत्राचे प्रभावी संचालन संकेत कलांबे यांनी केले. युवकांनी उत्साहाने सहभाग घेत संवाद साधला.
याशिवाय, मनोज सानप, जिल्हा माहिती अधिकारी, ठाणे यांनी युवकांना मार्गदर्शन करत त्यांना राष्ट्रनिर्मितीत सक्रिय सहभाग घेण्यास प्रेरित केले. त्यांनी सार्वजनिक धोरणांमध्ये सजग आणि माहितीपूर्ण सहभागाचे महत्त्व अधोरेखित केले. या कार्यक्रमात केंद्रीय युवा कार्यक्रम व क्रीडा मंत्री, भारत सरकार माननीय मनसुख मांडवीया यांचे आभासी मार्गदर्शन लाभले. त्यांनी देशाच्या विकासाप्रक्रियेत युवकांच्या सक्रिय भूमिकेचे कौतुक केले. तसेच माननीय पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी मांडलेल्या 'पंचप्रण' संकल्पनेचे महत्त्व स्पष्ट करत युवकांनी विकसित भारत @2047 या ध्येयपूर्तीसाठी योगदान देण्याचे आवाहन केले.
या उपक्रमाचे महत्त्व अधिक अधोरेखित करत माननीय पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी संदेशाद्वारे या कार्यक्रमातील व्यापक सहभाग आणि रचनात्मक संवादाचे कौतुक केले. त्यांनी सांगितले की अशा प्रकारचे मंच युवकांना धोरणनिर्मितीत सक्रिय योगदान देण्यास सक्षम करतात आणि भारताच्या विकासाच्या प्रवासात महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावतात. तसेच

सहभागी शासनव्यवस्थेला बळकटी देतात. माननीय पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या या प्रेरणादायी संदेशाने कार्यक्रमाची सांगता करण्यात आली.
या दोन दिवसीय कार्यक्रमांतर्गत "नारी शक्ती : विकसित भारत की आवाज - समावेशक लोकशाही सशक्तीकरण" या विषयावर नारी शक्ती युवा संसद आयोजित करण्यात आली. यात 350 पेक्षा अधिक युवतींनी संसदीय पद्धतीने चर्चा करून विधिमंडळात महिलांचे प्रतिनिधित्व वाढविण्याच्या समर्थनार्थ ठराव मंजूर केला. या कार्यक्रमाला सुजाता पाटील यांची प्रमुख उपस्थिती लाभली.
तसेच "संडेज ऑन सायकल" या रॅलीचे आयोजन करण्यात आले. प्रशांत ठाकरू यांच्या हस्ते या रॅलीला हिरवा झेंडा दाखविण्यात आला. बी. डी. सोमार्णी इंटरनॅशनल स्कूल ते सिडको फुटवॉल स्टेडियम या मार्गावर 350 हून अधिक युवकांनी सहभाग घेत पर्यावरण जागरूकता, तंदुरुस्ती आणि शाश्वत जीवनशैलीचा संदेश दिला.
एकूणच, माय भारत बजेट क्वेस्ट 2026 च्या अंतिम फेरीत 750 निवडक युवकांनी सहभाग घेतला. त्यांनी तज्ज्ञ आणि धोरणकर्त्यांशी सक्रिय संवाद साधत विकसित भारत @2047 या संकल्पनेला बळकटी दिली आणि राष्ट्रनिर्मितीबाबतची अपलीक उर्जा, कल्पकता आणि बांधिलकी प्रदर्शित केली.

८ व्या राष्ट्रीय पोषण पंधरवड्याचा शुभारंभ

■ नवी मुंबई। प्रतिनिधी,
बालकांच्या आरुग्णत्वातील पहिल्या सहा वर्षातील मेंदूचा विकास आणि सर्वांगीण आरोग्य सुधारण्याच्या उद्देशाने दि.९ ते २३ एप्रिल २०२६ या कालावधीत ८ वा राष्ट्रीय पोषण पंधरवडा साजरा करण्यात येत आहे.
केंद्र सरकारच्या महिला व बाल विकास मंत्रालयाच्या मार्गदर्शनाखाली महाराष्ट्र राज्यातही हा उपक्रम जिल्हा, प्रकल्प आणि अंगणवाडी स्तरावर मोठ्या उत्साहात राबविण्याचे नियोजन करण्यात आले आहे. या अभियानाचे मुख्य उद्दिष्ट बालकांचा बौद्धिक विकास सुनिश्चित करण्यासाठी पालक, कुटुंबीय आणि समुदायामध्ये मोठ्या प्रमाणावर जनजागृती करणे हे आहे.
यावेळच्या पोषण पंधरवड्यासाठी निश्चित करण्यात आलेल्या मुख्य संकल्पनांमध्ये माता व बालकांचे पोषण, ३ वर्षांपर्यंतच्या बालकांसाठी मेंदू विकासाकरिता पूर्व उद्दीपन आणि ३ ते ६ वयोगटातील मुलांसाठी खेळ आधारित पूर्व शालेय शिक्षण या विषयांना प्राधान्य देण्यात आले आहे. विशेष म्हणजे, वाढत्या तंत्रज्ञानाच्या युगात मुलांचा 'स्क्रीन टाइम' कमी करण्यासाठी पालक आणि समुदायाची भूमिका स्पष्ट करण्यावरही यात भर दिला जाणार आहे. तसेच अंगणवाडी केंद्रांचे सक्षमीकरण करण्यासाठी स्थानिक समुदायाचा सहभाग वाढविण्यावर विशेष लक्ष केंद्रित केले जाणार आहे.
या राष्ट्रीय महोत्सवाचा भव्य उद्घाटन सोहळा ९ एप्रिल २०२६ रोजी नवी दिल्ली येथील विज्ञान भवन येथे संपन्न झाला. यावेळी 'पोषण टूॅकर' अॅपवरील होम शेड्यूलरचे लोकार्पण आणि उत्कृष्ट कार्य करणाऱ्या राज्यांच्या आशागाथांचे सादरीकरण करण्यात आले. राज्यातील सर्व जिल्हा कार्यक्रम अधिकारी, बाल विकास प्रकल्प अधिकारी, मुख्यासेविका आणि अंगणवाडी सेविका या उद्घाटन सोहळ्याला वेबकास्टच्या माध्यमातून उपस्थित होत्या.

एवढ्या मोठ्या प्रमाणात या मार्गावर अपघात होण्यासाठी चार ते पाच महत्त्वाची कारणां आहेत. ज्यात प्रमुखाने या मार्गावरून जाणारे भाजीपाल्याचे पिकअप, ट्रक, बस हे आहे. तसेच या मार्गावरील रस्ता काही भागांमध्ये अरुंद आणि अत्यंत बळगार आहे. काही ठिकाणी नदीवर पूल बांधले जात असल्याने रस्त्यावर वाहून जाऊन होत असते. वेग आणि नियमांचा भंग करून अनेकजण वाहन चालवतात. अनेक वहांना ओव्हरस्पीडींग करतात. या ठिकाणी तासाला 80 किमी प्रती तास वेगमर्यादा आहे. ओव्हरलोडींग आणि बेकायदेशीरपणे या मार्गावरून अनेक चालक गाड्या चालवतात. पावसाळ्याच्या दिवसात येथील रस्ता फारच धोकादायक ठरतो कारण या ठिकाणी पथदिवे नाहीत. महामार्ग चौपटरीकरण पुलाच्या कामामुळे अनेक ठिकाणी झायकॅरज्ज करण्यात आले आहे.

कल्याण-आहिल्यानगर महामार्ग एका घोटचुकीमुळे 11 जणांचा जागीच मृत्यू एकाच कुटुंबातील 3 मुलीही दगावल्या... मयत व्यक्तींची नावे आली समोर

परिवहन मंत्री प्रताप सरनाईक यांच्याकडून अपघाताबाबत संवेदनशील निवेदन जारी
राज्याचे परिवहन मंत्री प्रताप सरनाईक यांनी या अपघाताबाबत निवेदन जारी करत म्हटले की, आज दिनांक 13 एप्रिल 2026 रोजी सकाळी सुमारे 10:45 वाजण्याच्या सुमारास कल्याणमुरबाडमार्गजवळ महामार्गावर रायते गावाच्या हद्दीत, पांजरपोळ गोशालेजवळील उल्हास नदीवरील नव्या पुलावर अत्यंत दुर्दैवी अपघात घडला. कल्याणकडून प्रवासी घेऊन येणारी ओम्नी कार (क्र. एमएच-०५ जीए-०५२९) आणि अशोक लेलेंड कंपनीचा मिक्सर (क्र. एमएच-१२ टीवी-३६६०) यांची समोरसमोर धडक होऊन हा भीषण अपघात झाला. या अपघातात ओम्नी कारमधील 11 निरपराध प्रवाशांचा मृत्यू झाल्याची अतिशय वेदनादायी बातमी समोर आली आहे. या घटनेने संपूर्ण राज्यात शोककळा पसरली असून, मुतांत्वा कुटुंबीयांच्या दुःखात आम्ही सर्वजण सहभागी आहोत. त्यांच्या आत्म्यास शांती लाभो, हीच ईश्वरवरणी प्रार्थना. प्राथमिक माहितीनुसार, संबंधित वाहनाची अधिकृत क्षमता 5+1 असताना त्यामध्ये 11 प्रवासी प्रवास करत होते, ही अत्यंत चिंताजनक बाब आहे. या प्रकरणी गुन्हा दाखल करण्यात आला असून पुढील तपास सुरू आहे. राज्याचा मोटार परिवहन विभाग अवैध प्रवासी वाहतुकीविरुद्ध सातत्याने कठोर कारवाई करत आहे. मात्र, अशा दुर्घटना टाळण्यासाठी नागरिकांनीही जबाबदारीने वागणे अत्यावश्यक आहे. अवैध व क्षमतेपेक्षा अधिक प्रवासी घेणाऱ्या वाहनांमधून प्रवास करणे टाळणे, तसेच सुरक्षित आणि नियमबद्ध प्रवासाला प्राधान्य द्यावे, ही नम्र विनंती

मुतांची नावे
▶ प्रशांत चव्हेर
▶ भूपण घोरेपडे
▶ अनता पवार
▶ दीपक गवळी
▶ नेहा मोहपे
▶ मानसी मोहपे
▶ प्रथमेश केकर
▶ जिजागा महामेबारी
▶ गणपती मदे

■ कल्याण। प्रतिनिधी,
कल्याण-आहिल्यानगर महामार्गावर भीषण अपघात झाला आहे. आज सकाळी सुमारे 11 वाजण्याच्या सुमारास रायते येथील नवीन ब्रिजवर मुखाडहून कल्याणकडे जाणारी ओम्नी प्रवासी गाडी आणि मिक्सर यांच्यात जोरदार टक्कर झाली. या दुर्घटनेत 11 जणांचा दुर्दैवी मृत्यू झाल्याची प्राथमिक माहिती समोर

येत आहे, तर अनेक जण गंभीर जखमी झाले आहेत. जखमींना तातडीने जवळच्या रुग्णालयात दाखल करण्यात आले आहे. मृत आणि जखमींपैकी अनेकजण मुरबाड परिसरातील रहिवासी असल्याची माहिती समोर आली आहे. या अपघातात 11 जणांचा मृत्यू झाला असून यात एकाच कुटुंबातील तीन मुलींचाही मृत्यू झाला आहे. तसेच महसूल विभागातील कर्मचारी देखील

दुर्घटनेत ठार झाल्याचे समोर आले आहेत. चालकाच्या निष्काळजीपणामुळे ही दुर्घटना झाल्याची माहिती आमदार किसन कथोरे यांनी केले आहे.
स्थानिक नागरिक आक्रमक
दरम्यान, या अपघातातून परिसरात एकच खळबळ उडाली असून स्थानिक नागरिकांनी प्रशासनावर निष्काळजीपणाचा आरोप केला आहे. पूल पूर्णपणे

सुरक्षित नसतानाही घाईघाईत सुरू करण्यात आल्यामुळे हा अपघात घडल्याचा आरोप स्थानिकांनी केला आहे. तसेच, अपघातातून ओम्नी टॅक्सीमध्ये क्षमतेपेक्षा जास्त प्रवासी असल्याची माहिती समोर आली आहे. त्यामुळे मोठ्या प्रमाणात जीवितहानी झाल्याचे समोर आले आहे. सध्या या अपघातातील जखमींवर उपचार सुरू आहेत.

नाशिक आयटी कंपनीत तरुणींना धर्मांतर करण्यामागे महिलांचा मास्टरसाईड पर्दाफाश होण्यापूर्वीच मुंबईत करून घेतली बदली

कोण आहे महिला मास्टरसाईड?
सुनारी दिलेल्या माहितीनुसार या महिला मास्टरसाईडचे नाव निदा खान असं आहे. तिच्यावर गुन्हा नोंद होण्यापूर्वीच तिने नाशिकमधून पलायन केलं होतं. ती मुंबई नाशिकचीच आहे. मिळालेल्या माहितीनुसार तिने काहीच महिन्यांपूर्वी नाशिक कंपनीतून मुंबईत बदली करून घेतली. पोलिसांनी निदा खान अटक केली. निदा खानसह पोलिसांनी दानिश शेख, तौसिफ अतारला अटक केली आहे. आरोपींनी नोकरीसाठी भरलेल्या इंटरव्यू फॉर्ममधील वैयक्तिक माहितीचा गैरवापर करून महिलांना जाळ्यात ओढल्याचे निष्पन्न झाले आहे. आरोपींनी पदोन्नती आणि पगारवाढीचे आश्वासन दिले होते. तसेच काही प्रकरणांत ब्लॅकमेल करून महिलांचे शोषण केलं. तपासादरम्यान धर्मांतराचा प्रयत्न आणि धार्मिक भावना दुखावल्याचे आरोपही समोर येत असून, एसआयटी त्या दिशेने कसून चौकशी करत आहे.

■ मुंबई। प्रतिनिधी,
नाशिकच्या प्रसिद्ध आयटी कंपनीमधील धर्मांतराचे प्रकरणात दररोज मोठे खुलासे होत आहेत. तपासामध्ये अशी धक्कादायक माहिती समोर आली आहे की, कंपनीतील अत्याचार, विनयभंग आणि धर्मांतराच्या प्रयत्न केल्याच्या प्रकरणात एक महिला मास्टरसाईड आहे. तरदुसरीकडे या प्रकरणात अटक असलेल्या संशयित कर्मचाऱ्याला कंपनीतून तुरंत निलंबित करण्यात आलं आहे. या प्रकरणातही एसआयटी तपास कर असून त्यांच्याकडून कंपनीतील सीसीटीव्ही फुटेज तपासले जात आहे. तसेच

संशयित आरोपींची बँक हिस्ट्री जमा केली जाते आहे. त्यापूर्वी या प्रकरणात या नव्या खुलासांमुळे तपासाला वेग आला आहे. पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, गुप्त माहितीच्या आधारे मार्च 2026 मध्ये पहिला एफआयआर दाखल झाली. त्यात नंतर अनेक तक्रारी समोर आल्यात. छळ, जबरदस्ती आणि तक्रारीकडे दुर्लक्ष केल्याचा आरोप . पीडितांनी केला आहे. अनेक महिला कर्मचारी आणि किमान एका पुरुष सहकाऱ्याने वरिष्ठ कर्मचाऱ्यांच्या, विशेषतः टीम लीडर्सच्या एका गटाकडून सतत होणाऱ्या छळाचा आरोप केल्या आहेत. दरम्यान तक्रारदारांनी वारंवार अयोग्य स्पर्श, अश्लील टिप्पणी, विनयभंग आणि काही प्रकरणांमध्ये, लग्नाच्या खोट्या आश्वासनांखाली शारीरिक संपर्क साधल्याचा आरोप या तक्रारीत करण्यात आला आहे. पीडितांनी इस्लाम धर्म स्वीकारण्यासाठी, प्रार्थना करण्यासाठी आणि मुस्लिम धार्मिक विधींमध्ये सहभागी होण्यासाठी दबाव टाकण्यात आल्याचाही या तक्रारीमध्ये उल्लेख आहे. काहींनी तर त्यांना धर्मांतर करण्यास भाग पाडण्याचे प्रयत्न झाल्याचाही आरोप या तक्रारीतून केला आहे.

एक होती आशा...

'मेलडी क्वीन' म्हणून प्रसिद्ध असलेल्या गायिका आणि विख्यात मंगेशकर कुटुंबातील कनिष्ठ गायिका आशा भोसले यांच्या निधनाने चित्रपट संगीताचा श्वास थांबला.

मंगेशकर भगिनीचा जन्म सांगलीचा. दीनानाथ मंगेशकर हे त्यांचे वडील. त्यांच्या पश्चात लतादीदींनी संगीत क्षेत्रात पाऊल टाकले. त्यानंतर आशा ताईचे हिंदी चित्रपट संगीतसृष्टीला आगमन झालं. लता दीदी म्हणजे हिंदी चित्रपट संगीतसृष्टीला पडलेलं सोनेरी स्वप्न होतं तर आशाताई म्हणजे त्याच चित्रपट संगीतसृष्टीला पडलेलं रूपेरी स्वप्न. आशाताईंनी १२ हजार गाणी गायिली. जवळजवळ प्रत्येक गीत हिट या गणतीत जाणारे होते. लता दीदी असोत की आशाताई या दोघांनी जीवनाची प्रदीर्घ वर्षे चित्रपट संगीतसृष्टीत सवोच्च स्थान पटकावले. आशा ताईंचा आवाज चिरकाल टिकणारा होता. लता दीदींनी उडत्या चालीची गाणी फार गायिली नाहीत. पण आशाताई उडत्या चालीच्या गाण्यांसाठी, कॅबरे आणि नृत्यगीतांसाठीच प्रसिद्ध होत्या. त्यांनी गीतातील शब्दांची कधी तडजोड केली नाही. जेव्हा शब्द त्यांना खटकत तेव्हा त्यांनी ते गीतकाराकडून बदलून घेतले. याबाबतीत गीतकार मजरूह सुलतानपुरी यांनी आशाताईंसाठी लिहीलेले 'पिया तू अब तो आजा' हे गाणे उदाहरणादाखल घ्यावं लागेल. यातील शब्द आशाताईंना खटकते तेव्हा मजरूहजींना सांगून त्यांनी ते बदलून घेतलं. तरीही ते गाणे आज आशाताईंच्या गाण्यातील सर्वांत गाजलेले गाणे म्हणून गणले जाते. या गीताला त्यावेळी आकाशवाणीवर काही दिवस बंदी होती. आशा ताईंनी दोन विवाह केले. गणपतराव भोसले हे त्यांचे पहिले पती, तर संगीतकार आर. डी. बर्मन हे दुसरे. त्यापैकी गणपतराव भोसले यांच्याशी विवाह केल्यावर काही काळातच त्यांचा घटस्फोट झाला. पण संगीतकार आर. डी. बर्मन यांच्याशी त्यांचे संगीत आणि जीवनाचे घट्ट सूर जुळले होते. बर्मन आणि आशाताईंनी अनेक ब्लॉकबस्टर गाणी दिली आणि त्यापैकी अनेक गाणी आजही लोकांच्या ओठांवर आहेत. त्यांचं चक्राकरण स्टारडम सगळ्यांनी पाहिलं. मात्र त्यांच्या वेदना कुणालाच दिसल्या नाही. त्यांचं आयुष्य केवळ प्रसिद्धी आणि सुरांनीच सजलेलं नव्हतं, तर त्यामागे वेदना आणि संघर्षाचा एक मोठा काळ होता. आशा भोसले यांनी त्यांच्या जीवनावर आधारित बायोग्राफीमध्ये पहिल्या लमनात झालेला छळ आणि त्यांनी केलेल्या आत्महत्येच्या प्रयत्नाबाबत अत्यंत धक्कादायक खुलासे केले आहेत. त्यांना एकूण तीन मुलं होती. यात एक मुलगी आणि दोन मुलांचा समावेश होता. दुदैवाने, नियतीने त्यांच्यावर अनेक आघात केले. त्यांची मुलगी वर्षा, जी पत्रकार होती, तिने आत्महत्या केली. तर मुलगा हेमंत भोसले यांचे कॅन्सरसारख्या आजारांने निधन झाले. इतकं दुःख पचवून आशाताई पुन्हा उभ्या राहिल्या. आशा भोसले यांचा संगीतकार ओ. पी. नय्यर आणि आर. डी. बर्मन यांच्याशी असलेला सांणीतिक प्रवास भारतीय चित्रपटसृष्टीतील सुवर्णगाण आहे. नय्यर साहेबांनी आशाताईंच्या आवाजातील वेगळेपण ओळखून अनेक सुपरहिट गाणी दिली.

त्यांनी १२ हजारांहून अधिक गाणी गायली असून, सर्वाधिक गाण्यांचा विक्रम त्यांच्या नावावर आहे. आशा भोसले यांनी 'उमराव जान' सारख्या चित्रपटातील भावपूर्ण गझलांना आवाज देण्यासोबतच, हिंदी चित्रपटसृष्टीत अनेक आयकॉनिक कॅबरे आणि डान्स नंबरस ('उदा. 'दम मारो दम', 'पिंजारवाली आया') गायली. त्यांच्या आवाजातील अष्टपैलुत्वामुळे हे कॅबरे गाणे त्यांच्या ओळखीचा एक मोठा भाग बनले, ज्यामुळे त्यांना 'कॅबरे क्वीन' म्हणूनही ओळखले जाऊ लागले. आशा ताई यांचे घर संगीताच्या वातावरणाने ओसंतीत भरलेले होते. त्यांचे वडील मास्टर दीनानाथ मंगेशकर हे एक अत्यंत प्रसिद्ध मराठी नाट्यसंगीतकार, शास्त्रीय गायक आणि अभिनेते होते. दीनानाथ मंगेशकर यांच्याकडून मिळालेल्या शास्त्रीय संगीताच्या प्रेरणेने त्यांनी आपले गायन कौशल्य विकसित केले. त्यांनी आठ दशकांहून अधिक काळ गायन केले. हिंदी आणि मराठीसह अनेक भाषांमध्ये गाणी गायली आहे. त्यांना पद्मविभूषण, दादासाहेब फाळके आणि अनेक फिल्मफेअर पुरस्कारांनी सन्मानित करण्यात आले. 'पिंजार,' 'दम मारो दम,' 'ये मेरा दिल' आणि इतर अनेक प्रसिद्ध गाण्यांनी त्यांनी रसिकांच्या मनावर राज्य केले. त्यांनी वडिलांचे शास्त्रीय संगीत गाण्याचा वारसा पुढे चालू ठेवला आणि स्वतःची वेगळी ओळख निर्माण केली. आशा भोसले आणि लता मंगेशकर यांच्यातील संबंधांबद्दल अनेक वर्षे चर्चा आणि वर्कवितर्क लढवले गेले. मनोरंजन विश्वात अशा चर्चा होत्या की दोन दिग्गज गायिका एकाच घरात असल्याने त्यांच्यात व्यावसायिक असूया असू शकते. लता मंगेशकर यांनी या चर्चांना पूर्णविराम दिला होता. त्यांनी स्पष्ट केले होते की, त्यांच्यात कोणतीही कटुता नाही आणि आशा भोसले या त्यांच्या धाकट्या बहिण आहेत. त्यांचे आपापसात उत्तम संबंध आहेत. त्यानंतर कुणीही ती चर्चा करण्याची हिमत केली नाही. आशाताई लतादीदींना गुरूस्थानी मानत. आशाताई आणि लता दीदी या भारतीय चित्रपट सृष्टीतील दोन सर्वांत दिग्गज गायिका. हे नाते केवळ व्यावसायिक स्पर्धा नव्हते, तर ते बहिणींमधील एक भावनिक नाते होते. चित्रपट सृष्टीतील काही लोकांनी त्यांच्यात गैरसमज पसरवून दुरावा निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला, हे आशा ताईंनी एका मुलाखतीत कबूल केले होते. लोक अनेकदा चुकीच्या गोष्टी सांगून तणाव निर्माण करत, पण "रक्त हे पाण्यापेक्षा जास्त गाढ असते" असे सांगून आशा ताई यांनी या बातम्या फेटाळून लावल्या होत्या. अनेक दशकांचा प्रवास, व्यावसायिक स्पर्धा आणि वैयक्तिक आयुष्यातील वादळानंतरही, त्यांचे नाते अखेरपर्यंत टिकून राहिले. आशा ताईंनी गायलेल्या गाण्यांमधील चार्लीमध्ये एक प्रकारची नजाकत होती. या चार्लींना आशाताईंच्या सोनेरी आवाजाचा परिस्र स्पर्श होता. आशा ताई यांनी संगीताच्या क्षेत्रात अष्टपैलुत्व गाजवले आहे. गझलांपासून ते पॉप संगीतापर्यंत आपण भावपूर्ण गीतांपासून ते भजनपर्यंत अनेक प्रकार हाताळले. २०११ मध्ये दिग्गज गायिका आशा भोसले यांची 'सर्वाधिक रेकॉर्डेड गायिका' म्हणून गिनीज बुक ऑफ वर्ल्ड रेकॉर्डमध्ये अधिकृत नोंद करण्यात आली. ११,००० हून अधिक एकल, युगल आणि कोरस गाणी रेकॉर्ड केल्याबद्दल त्यांना हा बहुमान लंडनमध्ये देण्यात आला होता. आशा ताईंची नोंद "क्वीन ऑफ इंडी पॉप" आणि "टाईमलेस आवाजाच्या मलिका" अशी केली जाईल. आशाताईंना विनम्र अभिवादन!

भारताच्या जलनियोजन नीतीमध्ये डॉ. आंबेडकरांचे योगदान मोलाचे आहे. जल व्यवस्थापन आणि धोरणाविषयी बाबासाहेब कमालीचे सजग आणि आग्रही होतेच. सामाजिक आणि आर्थिक सुधारणांचा पाया पाण्याचे योग्य वाटप वितरण, जलसंधारण, सिंचन असल्याचा त्यांचा दृष्टिकोन होता. शेती, विकास, उद्योग, जीवन, आरोग्यासाठी पाणी अत्यंत प्राथमिक गरज असल्याने त्याविषयी बाबासाहेबांना कमालीचे गंभीर होते. कृषीप्रधान भारतात पाण्याची उपलब्धता इथल्या जगण्यासाठी महत्त्वाची आहे. प्रत्येक थेंबाचा योग्य सदुपयोग व्हायला हवा, म्हणून त्यांनी शेतकरी आणि शेतीविकासात पाण्याच्या नियोजनाला महत्त्व दिले. कालवे, धरणांची उभारणी, सिंचन प्रकल्पांवर बाबासाहेबांनी जोर दिला. शेती आणि शेतकऱ्यांच्या आर्थिक आणि इतर बहुतेक समस्यांचे उत्तर पाण्याच्या नियोजनात असल्याचे त्यांनी ओळखले होते. पाण्याचे वाटप हे सामाजिक न्यायच्या सिद्धांतानुसार मार्गदर्शक ठरत आली आहे. निसर्ग जीवनातील सर्व जीवांसाठी पाण्याचे महत्त्व किती आहे, हे पाण्यासाठी संघर्ष केलेल्या बाबासाहेबांइतके कोण जाणू शकत होते? परंतु बाबासाहेब कायद्याचे, आर्थिक, मानववंशशास्त्र आणि सामाजिक शास्त्रांचे अभ्यासक होते. जल अभियांत्रिकी, बांधकाम अभियांत्रिकी हे त्यांच्या अभ्यासाचे विषय नसल्यामुळे धरण, इमारत बांधणी, वीज निर्मिती क्षेत्रात काम करणाऱ्या देशातल्या नावाजलेल्या त्यामुळे अल्पभूधारक शेतकऱ्यांची पिके पाण्याचाचून जळून जात होती, त्यांच्या शेतीला पाणी मिळत नसल्याने गरीब अल्पभूधारक शेतकऱ्यांची स्थिती दयनीय होती. शोषित, पीडितांना सार्वजनिक पाणवट्यावर पाण्याला स्पर्श करण्याचा अधिकारही नसल्याने शेती, जेवण तसेच इतर गरजांसाठी पाणी मिळवण्याचा प्रश्न त्यांच्यासाठी खूप पुढचा होता.

केवळ पिकांचे किरकोळ पाणी मिळावे म्हणून कायदा करण्याची येथील गरज ही इथला माणूस, हा माणूसपासून किती दूर होता, याचे वाईट उदाहरण ठरवें. बाबासाहेबांनी पाणी वाटपात कायदा आणि प्रशासकीय धोरणाची गरज मांडली. डॉ. आंबेडकर जल, वीज, सिंचन मंत्रीपदी असताना त्यांनी जलनियोजनात केलेली धोरणात्मक कामे आजही पाणीवितरणाच्या मुद्यावर

मार्गदर्शक ठरणारी आहेत. बाबासाहेबांनी महाराष्ट्रातील मूल नदी खोरे प्रकल्पाची संकल्पना मांडली. हा प्रकल्प शेती, सिंचन आणि पिण्याच्या पाण्याची टंचाई कमी करण्यासाठी होता, या प्रकल्पातून महाराष्ट्रातील दुष्काळग्रस्त भागांसाठी पाणीपुरवट्याच्या अनेक योजनांची आरंभणी केली गेली होती, जी आजही मार्गदर्शक ठरत आली आहे. निसर्ग जीवनातील सर्व जीवांसाठी पाण्याचे महत्त्व किती आहे, हे पाण्यासाठी संघर्ष केलेल्या बाबासाहेबांइतके कोण जाणू शकत होते? परंतु बाबासाहेब कायद्याचे, आर्थिक, मानववंशशास्त्र आणि सामाजिक शास्त्रांचे अभ्यासक होते. जल अभियांत्रिकी, बांधकाम अभियांत्रिकी हे त्यांच्या अभ्यासाचे विषय नसल्यामुळे धरण, इमारत बांधणी, वीज निर्मिती क्षेत्रात काम करणाऱ्या देशातल्या नावाजलेल्या अभियंत्यांची त्यांनी भेट घेतली. जगातील नावाजलेल्या लायब्ररीतून त्या त्या विषयाचे अभ्यास, संदर्भ ग्रंथ मागावून अभ्यासले, या क्षेत्रातील अभियांत्रिकी संकल्पना बाबासाहेबांनी समजून घेतल्या. जगभरातल्या नावाजलेल्या विद्यापीठातील ग्रंथालयांशी त्यांचे नाते होतेच, ही ओळख अशी कामी आली. पाण्याचा प्रश्न हा एकाच वेळी, सामाजिक, आर्थिक, राजकीय आणि धार्मिक तसेच येथील पायाभूत विकास आणि उर्जा, तंत्रज्ञानावरही परिणाम करणारा असल्याचे त्यांना माहीत होते. सामाजिक न्याय आणि पायाभूत विकासात वीज आणि पाणी या दोन घटकांचे महत्त्व त्यांनी ओळखले होते.

वीज, पाणी आणि कामगार, शेतकरी हे सर्वच घटक त्यांच्या मंत्रीपदाच्या काळात तसेच त्यांच्या खात्याशी, चळवळीशी

संबंधित असल्याने बाबासाहेबांना याविषयी कमालीची आत्मियता होती. पाण्याचे समान वाटप होताना शेतकरी कामगारांच्या सहकारी चळवळीला त्यांनी बळ दिले. जलनीती हे सामाजिक परिवर्तनाचे साधन असल्याचा विश्वास डॉ. आंबेडकरांना होता. सध्या चर्चितल्या जात असलेल्या राष्ट्रीय नदीजोड प्रकल्पाची कल्पना डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी १९४२ ते १९४५ दरम्यान मांडली आणि संविधानात त्यासाठी तरतुदी केली. जलसंपत्तीचा प्रवाह असलेल्या भारतातल्या नद्यांची नैसर्गिक जपवणूक आणि स्वच्छता महत्त्वाची असून कुठल्याही विकासासाठी नद्यांचा बळी दिला जाऊ नये, असा त्यांचा विचार होता. वारंवार येणाऱ्या अतीवृष्टी आणि पुरामुळे गावे, शहरांचेही नुकसान होत असताना महापुराच्या अतिरिक्त पाण्याचा विनियोग यंत्रणांवर वीज दिला. देशातील दामोदर खोरे प्रकल्प, हिराकुंड धरण, सोननदी प्रकल्प कार्यान्वित करण्यासाठी बाबासाहेबांचे योगदान मोलाचे आहे. जगातील नैसर्गिक जलस्रोत विकासाच्या नावाखाली आटवले, संकुचित केले जात असताना जगात जर तिसरे महायुद्ध झाले तर ते पाण्याच्या मागणीसाठी होईल, हे त्यांनी त्यावेळीच जाणले असावे. वर्ष १९४२ रोजी डॉ. आंबेडकरांनी कामगार मंत्री म्हणून सूत्रे हाती घेतली होती. त्यांच्याकडे श्रम, सिंचन आणि वीज ही पायाभूत विकासातील महत्त्वाची खाती सोपवण्यात आली. दुसऱ्या महायुद्धानंतर संपूर्ण जगात सिंचन, वीज आणि आर्थिक विकासाचे वारे वाहू लागले होते. यावर दूरगामी धोरण ठरवण्याचे काम बाबासाहेबांकडे आले.

श्रम, सिंचन, वीज प्रकल्पांसाठी

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे विकसित भारतासाठी जलनियोजन

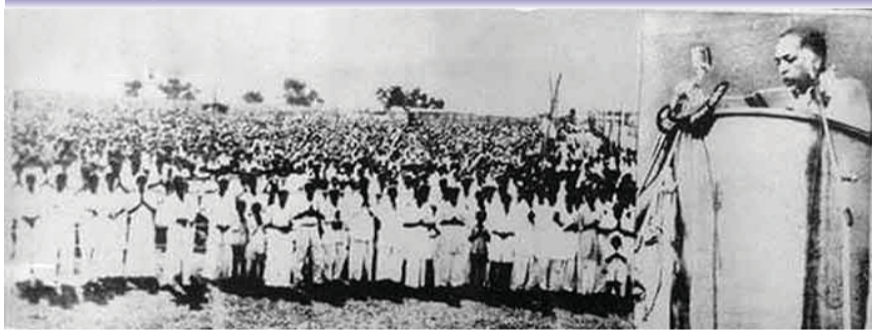
महामानव डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि तथागत बुद्ध या या दोघांनाही पाण्याच्या अधिकाऱासाठी संघर्ष करावा लागला. शक्तिी नदीच्या पाणीवाटपारून शास्त्र आणि कोलियांच्या रक्तजिंत युद्धाला सिद्धार्थ गौतमाने रोखून धरले. ही तत्कालीन सामाजिक क्रांतीची सुरुवात होती. तर बाबासाहेबांच्या संघर्षाची सुरुवात चवदार तळ्याच्या सत्याग्रहापासून होते. पाणी हे सार्वकालिक जीवन असल्याने त्याचे महत्त्व या दोघांनाही होते. बुद्ध आणि बाबासाहेब या दोघांच्या जीवनाला पुढे क्रांती आणि उर्जेचा प्रवाह देण्यात 'पाणी' हा घटक समान होता.

दोन राज्यात वाहणार्ण्या नद्यांच्या पाण्याचे वाटप त्यातून निर्माण होणारी वीज आणि आर्थिक सुवता याचे योग्य प्रमाणात वाटप, जलविद्युत प्रकल्पांतून होणाऱ्या उर्जा आणि विकासाच्या लाभांची वाटणी ठरवण्याच्या अधिकाऱाचा त्यात समावेश होता. सोबतच राष्ट्रीय सिंचन धोरण ठरवण्यातही बाबासाहेबांचे योगदान होतेच. राज्यघटना निर्मितीच्या कामात डॉ. आंबेडकरांनी 'पाणी' या विषयाशी संबंधित असलेल्या सर्वच खाती, घटकांना केन्द्राच्या अखत्यारित असण्याचा आग्रह केला. परिणामी 'पाणी' या विषय राज्यघटनेच्या क्रमांक ५६ मध्ये अंतर्भूत करण्याची आवश्यकता निर्माण झाली. डॉ. आंबेडकरांचीच देण आहे, भारत देश अधिकाऱ मिळाले. नदी आणि धरणांच्या पाणीवाटपारून राज्या-राज्यांमध्ये असलेली भांडणे सोडवण्यासाठी याच तरतुदीतून आंतरराज्याय जलविवाद कायदा, नदीखोरे प्राधिकरण कायदा १९५६ मंजूर करण्यात आला. पुराचे पाणी म्हणजे 'संकट' ही संकल्पना बाबासाहेबांना 'संधी' अशी बदलून घ्यायची होती. त्यासाठी त्यांनी कटक येथे झालेल्या पाणी परिषदेत मोलाचे मार्गदर्शन केले, अतिवृष्टीचे क्षेत्र अभ्यासून आणि जलनियोजनाच्या बांधणीतून पुराच्या पाण्याचा विनियोग करता येईल, या संकटाच्या पाण्याला ऊर्जा आणि विकासाच्या संधीत बदलण्याविषयी त्यांनी विचार मांडले. भारतात पाण्याच्या टंचाईमुळे शेतकरी कामगार आणि गोरगरीबांना ज्या प्रमाणात कष्ट सोसावे लागतात, त्या तुलनेत पाण्याच्या उपलब्धतेमुळे तेवढे कष्ट पडत नाहीत, अशी भूमिका त्यांनी मांडली. आजही, 'ओला दुष्काळ परवडला पण, कोरडा दुष्काळ नको'

अशीच मांडणी शेतकऱ्यांकडून केली जाते. भारताच्या भौगोलिक रचनेमुळे पर्जन्यमानासारखे नाही. नदी जोड किंवा शाश्वत जलधोरणाच्या उभारणीतून थेंब-थेंब पाण्याचा योग्य ठिकाणी गरजेनुसार विनियोग झाल्यास सर्वच घटकांच्या विकासासाठी समान संधी उपलब्ध होईल, असा त्यांचा विश्वास होता. धरणे, बंधारे, कालव्यातून पाणी अडवून जिरवून शेती, अल्पभूधारकांच्या पशुधनासाठी या पाण्याचा उपयोग होईल, पुरातून वाहून जाणारे पाणी अडवण्यासाठी बंधारे, धरणे गरजेची आहेत, असे त्यांनी स्पष्ट केले. केंद्रीय जलमार्ग, पाटबंधारे, नौकायन आयोगाचे तत्कालीन अध्यक्ष ए. एन. खोसला यांनी महानदीवरील बहुदेशीय विकास प्रस्तावावर डॉ. आंबेडकरांशी अंमलबजावणी केली होती. या शिवाय बाबासाहेबांच्या अध्यक्षतेखाली 'नदी विकास खोरे' प्राधिकरणाची स्थापना करण्यात आली, तर नदी जोड प्रकल्पाही डॉ. आंबेडकरांचीच देण आहे, भारत देश नद्यांबाबत सुदैवी आहे.

परंतु पुरेशा नियोजनाअभावी देशातील नद्यांचे पुरेसे पाणी अडवले जात नाही, तर ते समुद्रात वाहून जाते, या नद्यांचे पाणी माणसांकडून कमालीचे प्रदूषित केले जाते, त्यातून जलचर आणि वनीकरण, तसेच निसर्ग संपदेलाही धोका पोहचतो, त्यामुळे बाबासाहेबांच्या जलधोरणाची गरज आजही तेवढीच महत्त्वाची आहे. एका ठिकाणी अतिवृष्टीमुळे हानी होते, दुसऱ्या भागात कोरडा दुष्काळ, जादा पाऊस असलेल्या ठिकाणाचे पाणी धरणातून अडवून ते कमी पर्जन्यमान असलेल्या ठिकाणी प्रवाहीत करण्याची संकल्पना आणि उद्देश डॉ. आंबेडकरांनी मांडली. नदीजोड प्रकल्पाचा पाया हीच संकल्पना आहे. अस्वस्थतेमुळे पाण्याच्या मळक्यालाही स्पर्श करण्याचा अधिकार बाबासाहेबांना नव्हता, मात्र हेच पाणी शाश्वत ऊर्जा-विकासात रुपांतरित करून हे 'जीवन' इथल्या नागरिकांसाठी बाबासाहेब आंबेडकर यांनी कायमचे खुले केले.

बहुस्तरीय क्रांती आणि बीजारोपण

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी आपल्या जीवनकार्यात क्रांती ही संकल्पना वेगवेगळ्या अर्थाने वापरली. त्यांनी केवळ सामाजिक क्रांती केली नाही, तर अनेक क्रांतींचे बीजारोपण केले. त्यांची क्रांतीची संकल्पना बहुस्तरीय होती. 'वर्चस्वाचा अंत' हे त्यांच्या क्रांती संकल्पनेचे महत्त्वाचे वैशिष्ट्य होते.

घडविल्या (बंधुत्वाची क्रांती, प्रतिष्ठी क्रांती). ती प्रक्रिया आजही सुरू आहे. एवढेच नव्हे, तर त्यांनी अनेक क्रांतींचे बीजारोपण केले. उदाहरणार्थ ओबीसी क्रांती व महिलांच्या राजकीय सहभाग्याच्या क्रांतीचे बीजारोपण केले. डॉ. आंबेडकरांनी अशा बहुस्तरीय क्रांतींचा सांधा एकत्रित जोडला. त्यांची क्रांतीची संकल्पना बहुस्तरीय होती. ही बहुस्तरीय क्रांतीची संकल्पना त्यांचे गुरु गौतम बुद्ध, महात्मा फुले यांच्या विचारात व कार्यात सुस्पष्टपणे दिसते. म. फुलेंनी उपेक्षित समाजासाठी शैक्षणिक आणि सामाजिक क्रांतीची मुद्दतमंद रोवली, तर बुद्धांनी करुणा, समता व विचारस्वातंत्र्य यांच्या माध्यमातून समाजप्रवाह बदलण्याचा प्रयत्न केला. या दोघांच्या विचारांची सांगड डॉ. आंबेडकरांनी घातली आणि त्या विचारांचा आधुनिक संदर्भ विकसित केला. अशी काही उदाहरणे सुस्पष्टपणे सांगता येतात.

▶ डॉ. आंबेडकरांनी गौतम बुद्धांना आपले गुरु मानले. गौतम बुद्धांनी देखील एकाच वेळी अनेक प्रकारच्या क्रांती घडविल्या होत्या. अहश्य क्रांतींची प्रक्रिया त्यांनी सुरू केली होती. तसेच पुढे सातत्याने काही क्रांतींची प्रक्रिया त्यांच्या विचारांना धरून सुरू राहिली. उदाहरणार्थ, डॉ. आंबेडकरांनी बुद्धांच्या विचारातून धम्म क्रांतीची संकल्पना विकसित केली. तसेच समाजातील वर्चस्वाच्या विरोधात लढा देण्यासाठी या संकल्पनेला जास्त टोकदार केले. बहुस्तरीय क्रांती, अहश्य क्रांतींची प्रक्रिया आणि पुढील काळात क्रांतीची प्रक्रिया घडत राहणे हा एक प्रवाह डॉ. आंबेडकरांनी अधोरेखित केला.

▶ सम्राट अशोकाच्या पाठिंब्याने एक लहानशी क्रांती घडली होती, असाही विचार डॉ. आंबेडकरांनी मांडला. परंतु 'प्रतिक्रांती' त्यानंतर घडली. सम्राट अशोकाचा पाठिंबा असतानाही क्रांती यशस्वी झाली नाही. हा इतिहासातील एक महत्त्वाचा टप्पा त्यांनी नोंदवला आहे.

▶ अशीच बहुस्तरीय क्रांतीची विचारसरणी महात्मा फुले यांची देखील होती. समाजातील उपेक्षित समूहांना प्रशासनाचा अंगभूत घटक होता यावे, यासाठीचा पाया फुले यांनी घातला. त्यांच्या विचारसरणीतील एकाच वेळी अनेक क्रांतींची सुरुवात झाली होती. म्हणूनच त्यांना डॉ. आंबेडकरांनीही आपला गुरु मानले. डॉ. आंबेडकरांनी गौतम बुद्ध, सम्राट अशोक, महात्मा फुले यांच्या जीवन आणि कार्यातील क्रांतीच्या ऐतिहासिक संकल्पना समजून घेतल्या. आपल्या सामाजिक परिवर्तनाच्या

सत्ताधारी वर्गाला सहकार्य करण्याचे आणि वसाहती राज्याला बळकटी देण्याचे साधन होत्या. या निवडणुकांमध्ये प्रतिनिधित्व स्वतंत्र मतदारंवर आधारित होते असले, तरी धार्मिक समुदाय आणि व्यावसायिक निकषावर आणि मर्यादित मताधिकारावर (सार्वत्रिक मताधिकार नव्हे) जागा वाटल्या जात होत्या. मतदाराना केवळ 'व्यक्ती' म्हणून परिभाषित करण्याऐवजी, कायद्याने त्यांना 'समुदाय' आणि 'गटांचे सदस्य' म्हणून परिभाषित केले होते. अशाप्रकारे ब्रिटिशांच्या वसाहतवादी राज्यस्थित निवडणुकांचा अनुभव आणि वारसा लोकांना लोकशाही पद्धतीचे प्रतिनिधित्व देत नव्हता. लोकशाही आणि प्रौढ मताधिकार या गोष्टी आधुनिक आहेत. लोकशाही आणि प्रौढ मताधिकार यांना गुणवत्तेचा निकष लावला गेला होता. हा निकष लोकमान्य विठ्ठल यांनी लावला. मात्र डॉ. आंबेडकरांनी लोकशाही आणि प्रौढ मताधिकार यांना लावलेला गुणवत्तेचा निकष स्वातंत्र्यपूर्व काळातूनच आणायला केला. त्यांनी सामान्य व अशिक्षित व्यक्तींना देखील लोकशाहीत अधिकाऱ दिले. तसेच प्रौढ मताधिकार दिला. याबरोबरच त्यांनी स्वातंत्र्योत्तर काळात लोकशाहीत आणि प्रौढ मताधिकारात गुणवत्ता आली पाहिजे, असाही विचार मांडला. म्हणजेच सुरुवातीला प्रस्थापितांचे वर्चस्व दूर करण्यासाठी त्यांनी गुणवत्ता आग्रह नाकारला आणि लोकशाहीत सहभाग्याची संधी मिळाल्यानंतर प्रस्थापितांचे वर्चस्व मोडून काढण्यासाठी त्यांनी पुन्हा गुणवत्तेचा आग्रह धरला. म्हणजे थोडक्यात डॉ. आंबेडकरांना नियमापेक्षा तत्त्व महत्त्वाचे वाटते होते. कारण त्यांना वर्चस्वाचा 'हास घडवून समता प्रस्थापित करणे महत्त्वाचे वाटते होते.

आत्मसन्मान क्रांती : डॉ. आंबेडकरांसाठी आत्मसन्मानाची क्रांती बुद्ध महत्त्वाची होती. व्यक्तीच्या आत्मसन्मानाची क्रांती म्हणजेच लोकशाही क्रांती होय, असाही एक अर्थ इथे घेता येईल. या संदर्भातील दोन तपशील महत्त्वाचे आहेत. डॉ. आंबेडकरांनी बंधुता हे तत्त्व मांडित असतानाच आत्मसन्मानाची क्रांती घडली पाहिजे, हा विचार भारतीय राज्यघटनेच्या सरगम्यामध्ये मांडला होता. प्रत्येक व्यक्तीला आत्मसन्मान मिळाला पाहिजे. वंश, जात, धर्म, भाषा, स्त्री-पुरुष इत्यादी घटकांच्या आधारे व्यक्तीच्या आत्मसन्मानाचा अंत घडू नये, असे विचार त्यांनी वेगवेगळ्या भाषांमध्ये आणि लेखनामध्ये व्यक्त केले होते. प्रत्येक व्यक्तीला 'नागरिक' म्हणून मान्यता देऊन त्याबरोबरच त्या व्यक्तीला आत्मसन्मान देण्याची व्यवस्था डॉ. आंबेडकरांनी निर्माण केली. तसेच त्यांनी आत्मसन्मान नाकारणाऱ्या व्यवस्थेच्या विरोधात संघर्षही केला. डॉ. आंबेडकरांनी प्रौढ मताधिकार, आत्मसन्मान या संकल्पनांचा अर्थ 'क्रांती' या अर्थाने घेतला होता. परंतु त्यांचा क्रांतीचा विचार हा 'फ्रेंच राज्यक्रांती' किंवा 'रक्तजिंत राज्यक्रांती' असा नव्हता. फ्रेंच राज्यक्रांतीत त्यांना पितृसत्ताक व्यवस्था दिसत होती. त्यामुळे त्यांनी बुद्धांच्या विचारातील क्रांतीचा विचार स्वीकारला. हिंसक क्रांती वर्चस्वाचा अंत करत नाही. त्यामुळे हिंसक क्रांतीच्या तुलनेत त्यांनी 'धम्मक्रांती'चा पुरस्कार केला. धम्मक्रांतीमध्येही नैतिकतेची क्रांती त्यांना अपेक्षित होती. थोडक्यात 'वर्चस्वाचा अंत' हे त्यांच्या क्रांती संकल्पनेचे महत्त्वाचे वैशिष्ट्य होते. हे वैशिष्ट्य त्यांना गौतम बुद्ध, सम्राट अशोक, महात्मा फुले यांच्या क्रांतीच्या संकल्पनांमध्ये दिसत होते.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर

ज्ञानयोगी भारतरत्न

भारताच्या पावन भूमीवर अनेक महापुरुषांनी जन्म घेऊन देशासाठी व समाजासाठी अहोरात्र कार्य करून सामाजिक बांधिलकी व राष्ट्रनिष्ठा जोपारली आहे. त्यांचा सेवेचा वारसा आजही देशवासियांसाठी आदर्श, मार्गदर्शक व दिशा दर्शक ठरलेला आहे. अशा या थोर महापुरुषात डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे नाव सर्वात वर आहे.

भारतीय राज्य घटनेचे शिल्पकार डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचा जन्म वडील रामजी व माता भीमाबाई यांच्या पोटी १४ एप्रिल १८९१ रोजी झाला. बाल भीमाचे वडील रामजी आपल्या मुलांवर चांगले संस्कार व्हावेत म्हणून दक्ष असत, त्यांना स्वतः वाचवाची आवड असल्यामुळे घरात ग्रंथसंग्रह हा होताच. मुलांना ही ते चांगली पुस्तके वाचावयास आणून देत असत. म्हणून बाबासाहेबांच्या आयुष्याच्या अंतिम क्षणापावेतो वाचवाची व अभ्यासपूर्ण चिंतनाची सवय त्यांच्या ठायी आढळते. पुकाराग व कबीर बाबासाहेबांच्या अभ्यासाचे विषय भावी आयुष्यात झालेले दिसतात.

डॉ. बाबासाहेब म्हणजे अष्टपैलू व्यक्तीमत्त्व होते. त्यांना प्रत्येक क्षेत्राचे परिपूर्ण ज्ञानव माहिती होती. सामाजिक, राजकीय, आर्थिक, शैक्षणिक धार्मिक, पत्रकारिता, कायदे अशा विविध क्षेत्रात आपल्या अगोघ वफावाणे व कुशल नेतृत्वाचे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी दीन, दलितांच्या, श्रमिकांच्या विस्थापितांच्या, शोषितांच्या अंधकारमय जीवनाला प्रज्ञेचा संदेश दिला. गलितगान्न झालेल्या मनागनातून समाजक्रांतीचे स्फूर्तीग चेतवून डॉ. आंबेडकर यांनी मुर्दाड झालेल्या समाजाला आपल्या हक्काप्रती जागृत केले.

डॉ. आंबेडकर म्हणजे प्रेरक, उद्धारक व तारक शक्ती होय:

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर नुसते पुस्तकी पंडित नव्हते तर त्यांनी आपल्या आयुष्यात आचार आणि विचार यांची सांगड घातली आणि आपल्या तत्वज्ञानाला कृतीची जोड दिली. त्यांनी मनुष्य मात्रांच्या जीवनातील दुःख, दारिद्र्य आणि क्लेश दूर करण्यासाठी अत्यंत प्रतिकूल परिस्थितीत आपले पुरे ज्ञान माहिती व बळ लावले आणि रंजल्या गांजल्या जनतेच्या तसेच स्त्री वर्गाच्या शेतकरी, मजूर वर्गाच्या आणि पददलितांच्या उद्धारार्थ आपले प्राण पणाला लावून समतेची मंगलवाट दाखविते आणि मानवतेची दिव्य ज्योत निर्माण करते ती व्यक्ती केवळ वंदनीय नव्हे तर ती व्यक्ती प्रेरक, उद्धारक व तारक शक्ती ठरते.

शैक्षणिक विचार:

शिक्षण हे समाज परिवर्तनाचे प्रभावी शस्त्र आहे. शिक्षणाने माणसाला आपले कर्तव्य व हक्कांची जाणीव होते. समाजातील अस्पृश्य समाजाला स्वत्वाची जाणीव व्हावी या साठी त्यांनी शिक्षणाचे महत्त्व समाजात विशद केले. "शिक्षण हे वाघिणीचे दूध आहे. ते जो पिल तो माणूस गुरगुरल्या शिवाय राहणार नाही," असे ते समाज बांधवांना सांगत. प्राथमिक शिक्षण हे सर्व शिक्षणाचा पाया आहे, म्हणून हे शिक्षण अतिशय दर्जेदार व गुणवत्तेचे असावे असे सांगत. "प्राथमिक शिक्षणाचे ध्येय असे असले पाहिजे की, मुलगा किंवा मुलगी एकदा शाळेत दाखल झाले की, ते पूर्णपणे सुशिक्षित, माहितीपूर्ण व गुणवत्ता प्राप्त करूनच बाहेर पडावेत. शासनाने यासाठी लक्ष द्यायला हवे त्यांचे म्हणणे हाते की, समाजाच्या सर्व थरापर्यंत शिक्षण गेले पाहिजे. शिक्षण प्राप्त झाल्याने व्यक्ती बौद्धिक दृष्ट्या सशक्त होतो. व्यक्तीला चांगले आणि वाईट

यातील फरक समजायला लागतो. प्रज्ञा, शील आणि करुणा हे गुण प्रत्येकाच्या अंगी आणण्यासाठी शिक्षणाची गरज त्यांनी प्रतिपादन केलेली आहे. शाळेत मुलांना केवळ बाराखडी शिकवू नये तर मुलांची मने सुसंस्कृत व गुणवत्तामय बनवावी. समाज हितार्थ या ज्ञानप्राप्त मुलांनी आपली सामाजिक बांधिलकीची कर्तव्ये योग्य व समर्थपणे पार पाडावीत असे शिक्षण असावे. शाळा म्हणजे उत्तम नागरिक व कर्तव्यदक्ष नागरिक बनविणारे कारखाने आहेत. याचे भान या प्रक्रियेत भाग घेणार्यांनी ध्यानी घ्यावे. पिपल्स एज्युकेशन सोसायटीची स्थापना १९४६ साली करून त्यांनी मुंबइला सिद्धार्थ कॉलेज व औरंगाबादला मिलींद महाविद्यालय सुरू केले. राष्ट्रहित व समाजहीताचे भान ठेवणारेच खरे शिक्षण होय असे ते मानीत.

सामाजिक क्रांतीचे रणशिंग फुंकले:

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर सत्याच्या मार्गावर चालणारे खरे मार्गदर्शक होते. भ्रष्टाचार, अनैतिक, अत्याचार, अन्यायास त्यांचा प्रखर विरोध होता. जातीभेदाच्या ते विरोधात होते. जातीभेद म्हणजे समाजाला लागलेली किड ते मानत असत. ही सामाजिक किड नष्ट केल्याशिवाय समाज एकसंध होणार नाही असे ते समजत. डॉ. आंबेडकर म्हणजे तळागळातील लोकांना बौद्धिक व सामाजिक गुलामगिरीतून मुक्त करून त्यांना मंत्र देणारे एक पथदर्शक होते. शिकल्याशिवाय आपल्यावरील न्याय, अन्याय, आपले हक्क ही आपल्याला कळत नाही अशा प्रकारे त्यांनी सामाजिक क्रांतीचे रणशिंग समाजात फुंकले.

प्रखर राष्ट्रप्रेम व राष्ट्रनिष्ठा :

डॉ. बाबासाहेबांच्या आचार विचारांत राष्ट्रप्रेम व राष्ट्रनिष्ठा भरलेली होती. डॉ. आंबेडकरांनी धर्मातराची घोषणा करताच

तात्कालीन राष्ट्रीय नेते मंडळी घाबरली त्यांना वाटले डॉ. आंबेडकर आता देश सोडून जाणार परंतु डॉ. आंबेडकरांनी सांगितले, "आम्ही या भारतदेशाची संतान आहोत, आम्हाला राष्ट्रीयत्वाची जाणीव आहेच, राष्ट्रावर संकट आल्यास प्राणपणाला लावून देशाचे रक्षण केले व करू सुद्धा" यात डॉ. आंबेडकरांची प्रखर राष्ट्रनिष्ठा समावलेली आहे.

स्त्रियांचे शेतकरी, शेतमजूर श्रम जीवी, व दलितांचे कैवारी :

स्त्रियांना पुरुषांप्रमाणे समान हक्क मिळावेत यासाठी त्यांनी अनेक चळवळी केल्या. स्त्रियांची गुलामगिरी डॉ. आंबेडकरांनी दूर केली. १९२७ ते १९५६ पर्यंतच्या काळात बाबासाहेबांनी भारतीय स्त्रीचा सामाजिक, कायदेशीर आणि राजकीय दर्जा, वाढावा म्हणून सतत प्रयत्न केला. १९४२ साली भरलेल्या नागपूर येथील परिषदेत त्यांनी महिलांना सांगितले की, स्वच्छता पाळा, सर्व दूगुणांपासून दूर रहा, मुलामुलींना शिक्षण द्या त्यांना म हत्वाकांक्षी बनवा, त्यांचा न्यूनगंड दूर करा असा महत्वाचा उपदेश केला. दलितांना त्यांचे हक्क मिळावे यासाठी त्यांनी त्यांच्या हक्कासाठी लढा दिला. श्रमजीवीच्या साठीही ते खंबीरपणे उभे राहिले. दलितांना मानाचे जीवन जगता यावे म्हणून ते सातत्याने संघर्ष करीत राहिले. केवळ दलितांसाठीच नव्हे तर शेतकरी व मजूर यांच्या प्रश्नासंबंधी जोरदार लढा दिला.

अशा या महामानवाचे महान कार्य म्हणजे देशासाठी व समाजासाठीचे सामाजिक बांधिलकीचे कर्तव्य होय. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर या विश्वाला मिळालेली महान देणगी होय.

अशा या महामानवाने ६ डिसेंबर १९५६ साली अखेरचा श्वास घेतला आणि आपल्या कार्याचा ठसा माने उमटवला.

